

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 8/2017
05.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Звездане Лутовац и Божидара Вујичића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Управног суда и Првог основног суда у Београду, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бранко Бутолен, адвокат из ..., улица ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, у предмету накнаде штете, у нејавној седници већа одржаној дана 05.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Управни суд је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Првим основним судом у Београду који се решењем 2-П 8452/16 од 21.12.2016. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби АА из ... против тужене Републике Србије - Министарство одбране ради исплате износа од 91.820,00 динара на име накнаде дела трошкова за опремање стана са законском затезном каматом од 07.10.2015. године, као дана подношења тужбе до исплате. Први основни суд у Београду је по правноснажности решења о ненадлежности списе доставио Управном суду на надлежност.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/2008... 40/2015), по налажењу Врховног касационог суда, за решавање у овој правној ствари надлежан је Први основни суд у Београду на основу члана 22. став 3. Закона о уређењу судова и члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 101/13).

Тужилац је дана 07.10.2005. године поднео тужбу против Државне заједнице СЦГ, Министарство одбране, ради исплате износа од 91.820,00 динара на име накнаде дела трошкова за опремање стана са законском затезном каматом од 07.10.2015. године. На рочишту пред Другим општинским судом у Београду дана 24.04.2007. године пуномоћник тужиоца је изјавио да остаје при тужби тужбеном захтеву и досадашњим наводима с тим што истиче да је правни основ за покретање овог спора накнаде штете јер му је у конкретном случају признато 6.000 бодова на име опремања стана, међутим, вредност бода је требало израчунати у време када је тужилац своје

право остварио у 2005. години из ког разлога тражи накнаду штете у смислу члана 172. Закона о облигационим односима.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, прописано је да, између осталог, основни суд у првом степену суди у споровима о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Како је у конкретном случају поднета тужба за накнаду штете, то по налажењу овог суда није предмет управног спора у смислу члана 3. Закона о управним споровима јер се тужбом не оспорава коначан управни акт.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 05.05.2017. године, Ус 8/2017

**Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.**

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија,
Мирјана Ивић,с.р.**